



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget  
Udlændinge- og Integrationsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K  
DK Danmark

Dato: 27. november 2018  
Kontor: Stats- og Menneskerets-  
kontoret  
Sagsbeh: Camilla Helleø Nielsen  
Sagsnr.: 2018-0032/40-0183  
Dok.: 924765

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 57 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. oktober 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

T +45 7226 8400  
F +45 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

**Spørgsmål nr. 57 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:**

”Vil ministeren i forlængelse af Den Europæiske Menneskerettigheds domstols afgørelse i sagen ”E.S. v. Austria (application no. 38450/12)” oplyse, hvilke konsekvenser dommen får, herunder om der efter regeringens opfattelse vil ske en indskrænkning af ytringsfriheden i Danmark og en indskrænkning af retten til at kritisere islam og den såkaldte profet Muhammed?”

**Svar:**

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 10, stk. 1, at enhver har ret til bl.a. ytringsfrihed.

Efter EMRK artikel 10, stk. 2, kan ytringsfriheden dog underkastes sådanne begrænsninger, som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, territorial integritet eller offentlig tryghed, for at forebygge uorden eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden, for at beskytte andres gode navn og rygte eller rettigheder, for at forhindre udspredelse af fortrolige oplysninger, eller for at sikre domsmagtens autoritet og upartiskhed.

I sagen *E.S. mod Østrig*, dom af 25. oktober 2018, tog Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol stilling til, om det var i strid med EMRK artikel 10, at de østrigske domstole idømte klageren en straf i form af dagbøder svarende til i alt 480 euro for at have overtrådt en bestemmelse om blasfemi i den østrigske straffelov. Efter bestemmelsen kunne personer, der – på en måde som er egnet til at skabe forargelse – offentligt ytrer sig nedsættende og fornærmende om bl.a. personer, som er genstand for religiøs ærefrygt, straffes med dagbøder eller fængsel i indtil 6 måneder.

Menneskerettighedsdomstolen udviste tilbageholdenhed i forhold til prøvelsen af, om de østrigske domstole havde tilsidesat EMRK artikel 10 ved at idømme klageren en straf for sine udtalelser. Domstolen anførte, at det ikke er dens opgave at erstatte de nationale myndigheder, og at i de tilfælde, hvor de nationale myndigheders afvejning af de modsatrettede hensyn er foretaget i overensstemmelse med Domstolens praksis, vil det kun være, hvis der er ”stærke grunde” (”strong reasons”), at Domstolen vil ændre de nationale myndigheders vurdering.

I dommen henviste Menneskerettighedsdomstolen endvidere til sin tidligere praksis på området for ytringsfrihed og anførte, at medlemsstaterne har en bredere skønsmargin, når de regulerer ytringsfriheden i forhold til emner, der har tendens til at krænke andres personlige religiøse overbevisninger. Det skal bl.a. ses i lyset af, at der ikke findes en fælles europæisk standard for beskyttelsen af ”andres rettigheder” i forhold til dette emne.

Menneskerettighedsdomstolen konkluderede, at de østrigske domstole i den konkrete sag ikke havde overskredet deres brede skønsmargin ved at idømme klageren den pågældende bøde. Der forelå derfor ikke en krænkelse af EMRK artikel 10.

Menneskerettighedsdomstolen finder ved dommen ikke grundlag for at tilsidesætte den østrigske blasfemilovgivning. Det indebærer imidlertid ikke, at andre medlemsstater er forpligtet til at indføre blasfemilovgivning, men derimod at det står medlemsstaterne frit for, om de vil have en sådan lovgivning.

Det bemærkes i øvrigt, at der har været rejst kritik – bl.a. af direktør i tænketanken Justitia Jacob Mchangama – af den måde, som domstolen argumenterer på. Uanset hvad man måtte mene om dette spørgsmål, betyder dommen ikke, at der i Danmark skal indføres blasfemilovgivning.